

Ukázka analýzy strukturovaných rozhovorů

zpracovala Ida Kaiserová

„Naše krajina je krásná, se spoustou zajímavých míst, s čistým vzduchem, já bych nic neměnila.“ (K.B.)

Venkovská krajina očima rodičů a dospělých

Děti z 2.stupně základní školy v Bezdručicích uskutečnily a zaznamenaly několik rozhovorů se svými rodiči, prarodiči a známými. Položily jim otázky, kterými chtěly zjistit, jak vnímají svůj vztah ke krajině dospělí. Záznamy rozhovorů organizátoři projektu přepsali a stručně zpracovali pro návštěvníky této výstavy. V následujícím textu se nacházejí citace z rozhovorů, které děti sebraly. Citace jsou vždy označeny uvozovkami. Jména dotazovaných jsou nahrazena jejich iniciálami.

Vztah dospělých ke krajině se zdá být daleko praktičtější než vztah dětí. Dospělí ve svých odpovědích poukazují na to, že se především zásadně změnila funkce krajiny, ve které spolu s dětmi žijí. Krajina přestala poskytovat většině lidí obživu, často přestala být obdělávána zcela...

„V této oblasti jsem byla v minulosti již několikrát a musím konstatovat, že se tady mnohem více pěstovalo obilí, brambory, choval se zde dobytek – krávy, prasata, drůbež. Dnes se na kdysi úrodných polích nachází neudržovaná tráva, kravíny a vepříny jsou opuštěné a zdevastované. Mnoho lidí tak ztratilo práci a

obživu, lidé jsou často nuceni se stěhovat do větších měst, kde mají větší šanci najít zaměstnání. Naše pole leží neobdělaná a obilí musíme dovážet.“ (M.H.)

„ Změny v okolí jsou značné, hlavně co se týče zemědělství . Chloubka Tachovska, státní statky, zanikly. Dnes vidíme neobdělaná pole, zarostlá plevelem, prázdné a rozpadající se stavby chlévů a hlavně není práce pro obyvatele. „ (K.B.)

„ (..)eště zmizelo, zmizelo tradiční zemědělství, jak si ho pamatuju, když jsem se sem přistěhoval. Teď sem přijede z Bezvěrova jeden traktor za rok to tady všechno zmulčuje a zase vodjede.“ (Z.Š.)

„ Řekla bych že v našem městě ubývá zeleň, kolem nás jsou zanedbaná pole a louky, vykáčené lesy. Staví se tu nové domy, některé domy procházejí rekonstrukcí, a některé zase naopak chátrají.“ (M.B.)

„Chybí mi tady pěstební činnost, není zde vidět obilí, není zde vidět jiná plodina než je řepka a než jsou pasoucí se krávy. Myslím že to je pro přírodu nepřírozený a nevyvážený počín. „(P.S.)

Vedle neobdělaných polí si dospělí všímali také další činnosti v krajině, která má hospodářský charakter, byla to těžba dřeva a nedostatečná péče o lesy.

„Například ve zdejší krajině je značná zalesněnost, těžba dřeva se tak nabízí, avšak to, co se pak v lese děje, spíše připomíná rabování lesa. Naše lesy pak mají proluky, které se po každé větrné smršti zvětšují a následně dochází k polomům , ale i k erozi půdy a jejímu vyplavování. „ (M.H.)

Děti se dále dospělých ptaly na to, jakou má krajina budoucnost. Zda bude za padesát let stejná nebo jiná než je dnes a jak se bude ke krajině chovat člověk.

„Tak to lze spíše vyslovit přání, jak bychom chtěli, aby krajina vypadala, je to totiž běh na dlouhou trať. To co lidé od dob průmyslové revoluce v devatenáctém století poničili, potrvá delší dobu než se znovu uvede do stavu, který by byl takový jaký by si příroda, která vlastně přímo ovlivňuje náš život, zasloužila. V každém případě by se člověk měl znovu vrátit k přírodě. Chce-li, aby naše planeta a potažmo i my, přežili. Snad už se jednou člověk poučí a začne se chovat tak, aby se sám nezničil.“ (M.H.)

„No, to lze těžko říct. Sice vidíme neobdělaná pole, zarostlé rybníky, mizející potůčky, ale příroda si určitě pomůže sama, bez zásahu člověka. Možná, že za pár let nebo za pár desítek let zde budeme mít zajímavou a jinou krajinu, než jsme měli nebo jsme zvyklí na ni dosud.“ (K.B.)

„Řekl bych že se moc lišit od dnešní asi nebude, řekl bych že lidi se budou chovat ke krajině úplně stejně, takže intenzivní zemědělství, žádné meze ani remízky pro drobnou zvěř se neobjeví, rozdíl v tom asi nebude.“ (Z.Š.)

„Myslím, že lidé jsou dost flegmatictí, takže budoucnost nevidím nijak růžově.“ (M.B.)

„Když uvážím dosavadní vývoj lidské civilizace, nespějí bohužel k optimistickému závěru. Stále se zrychlující technologický vývoj způsobuje větší možnost devastace přírody. Lidé žijící v konzumní a průmyslové společnosti se zajímají

spíše o materiální hodnoty a osobní zisky a požitky. A tak dochází ke stále většímu devastování přírody. A příroda nám pomalu ale jistě vrací to, jak se k ní chováme. Zbývá jen doufat, že v budoucnosti dojde k posílení úcty k životu a výchově k ohleduplnosti rozumné, to znamená regulované spotřebě. Je zapotřebí tolerantnímu přístupu k životnímu prostředí, to bychom měli mít na paměti. „ (J.S.)

„Každá další generace se bude muset snažit trochu víc než my, protože každá generace v této době zanechává na přírodě nesmazatelné stopy. Myslím v tom negativním slova smyslu. „ (P.S.)

Poslední úryvek odkazuje na to, že v budoucnosti se o krajinu bude starat další generace. Generace těch, kteří jsou dnes dětmi ve školním věku. Na tom, jak je dospělí naučí vnímat krajinu, proto velmi záleží.